

Goigs dels gloriosos seixanta dos màrtirs

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Plaça de la Vila, 9
Alçada: 136

Coordenades:

Latitud: 41.51751
Longitud: 2.35858
UTM Est (X): 446480
UTM Nord (Y): 4596407

Classificació

Número de fitxa 08214 - 316
Àmbit: Patrimoni documental
Tipologia Fons documental
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1840
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Barcelona (C. del Bisbe, 5 - 08002 Barcelona)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 02/03/2015 - 01:00

Descripció

Goigs dels gloriosos sexanta dos martyrs, que foren trobats en cerdenya, y vuy se veneran en lo lloch de Vilassar de Dalt, i que diuen així: Puix en lo Cel y en la terra/ vos ha volgut Deu honrar: / socorreu vostres Devots / Martyrs Sants de Vilassár. // Cerdenya y Roma ilustrareu / ab lo vostre naixement, / y ab fervor mes excelent / de vostre sanch rubicareu: / En tal martyri ensenyareu / lo millor sacrificar; / socorreu vostres Devots, &c.// Los infernals procuraban borra [] / en derruhir á dos Temples / ahont vostres Cossos estaban: / Molt vanament se cansaban / en volervos ocultar; / socorreu vostres Devots, &c.// En mitx de tanta ruhina / fonch trobát aques tresor, / quens concedeix lo Senyor / dádiva ton peregrina: / Que fonch voluntat divina / mol bé podém afirmar; / socorreu vostres Devots, &c.// Luego un Devot ab ternura / de Vilassár natural, / tresor tan celestial / per sa Patria lo procura: / De ahont nos vé la ventura / de poderos venerar:/ socorreu vostres Devots, &c.// Tormenta patí cruel / la nau en vostre retorn/ pero la ditxosa sort / vá premiar lo nostre [] / Fonch assó perque lo Cel / nons volgué desconsolár; / socorreu vostres Devots, &c.// En Vilassár fabricada / se mira esta Capella, / y es la millor maravella, / pues se veu tan visitada; / Tota cosa es alcanzada / per qui la sap suplicar; / socorreu vostres Devots, &c.// En totas necessitats / nos socorreu ab clemencia, / perquè á la vostra presencia / nons mirem desamparats: / Preservaunos de pecats / perque os pugám agradar; / socorreu vostres Devots, &c.// Lo veureus tant piadosos / en qualsevol apretura, / es indici que assegura / sou ab Deu molt poderosos: / Fassáu siám los ditxosos / sabent-vos acompanyar; / socorreu vostres Devots, &c.// De sexanta y dos soldats / se compon vostre Escuadró, / y es lo mes fort Batalló / en nostras necessitats: / Guardaunos de tempestats / en la terra y en lo mar; / socorreu vostres Devots, &c.// TORNADA.// Puix corona vostres merits / una gloria singular; / socorreu vostres Devots / Martyrs Sants de Vilassár. // V. Exultabunt Sancti in Gloria,/ R. Laetabuntur in cubilibus, suis./ Deus, qui nos concedis Sanctorum Martyriam tuorum Petri et sociorum ejus et solemnitatem natalitiam colere, da nobis in aeterna beatitudine, de eorum societate gaudere. Per Christum Dominum nostrum./ R. Amen. //

Observacions:

Edició dels goigs de 1840 impresos "En la Oficina de D. Juan FRANCISCO PIFERRER, Estamper del Rey, plaza del Angel". Es conserven relligats en un llibre de l'arxiu parroquial. La lletra i la música que es fan servir en l'actualitat han variat. Aquesta és una versió més antiga.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat. La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranades també durant aquest període.

